På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt den af Bundesfinanzhof ved kendelse af 27. juli 1977, for ret:

En vare, der består af ituklippet aluminiumstråd af lysegråt, skinnende udseende, og som er fremstillet i såkaldte shredder-anlæg ved at hugge brugte aluminiumskabler i småstykker under vidtgående fjernelse af isoleringsmaterialet, henhører under position 76.01 A i den fælles toldtarif, såfremt den i det væsentlige er sammensat af aluminium og kun indeholder en ganske ringe andel af andre metaller.

Bosco Donner O'Keeffe

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. marts 1978.

A. Van Houtte
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT H. MAYRAS FREMSAT DEN 23. FEBRUAR 1978 [1]

Høje Ret.

Genindvindingen og genanvendelsen af brugte produkter, især »brugte metaller« er en af følgerne af knapheden på visse råstoffer. Navnlig udgør fremstillingen af aluminium fra brugte varer og fra affald en ikke ubetydelig andel af produktionen af dette metal, nemlig cirka en fjerdedel af aluminiumsproduktionen i Forbundsrepublikken Tyskland i 1970, dvs. i det år hvor de indførsler, som ligger til grund for den foreliggende anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof, fandt sted; denne anmodning vedrører fortolkningen af kapitel 76 i den fælles toldtarif, nærmere bestemt tariferingen af metalprodukter, der almindeligvis betegnes som »korn (»pellets«) af aluminium«.

1 — Oversat fra fransk.

I august 1970 indførte Firma Oehlschläger to partier af dette produkt til Forbundsrepublikken Tyskland under betegnelsen »sav- og filspåner af aluminium«.

Ifølge sagsakterne fra toldvæsenet fremstilles den indførte vare af brugte aluminiumskabler og kabelaffald ved hjælp af et shredder-anlæg, hvorved de pågældende materialer først skæres i cirka 5 cm lange stykker, efter at jernindholdet er blevet fjernet ved hjælp af magneter. Kabelstykkerne skæres til uregelmæssige korn af roterende knive, medens isoleringsmaterialet adskilles fra aluminiumstrådene og skæres i småstykker. De forskellige bestanddele i det således behandlede produkt adskilles og isoleres til sidst fra hinanden, i kraft af deres egenvægt, ved hjælp af en luftstrøm.

De ved hjælp af denne proces fremstillede »pellets« er lysegrå og skinnende korn med et højt aluminiumsindhold og indeholder kun en meget ringe andel af andre stoffer.

Således har Bundesfinanzhof fremstillet sagens faktiske omstændigheder, og disse er bindende for Domstolen, uanset hvad sagsøger måtte have anført herom under den mundtlige forhandling.

Tvisten opstod, fordi Hauptzollamt Emmerich, *efter at have indhentet en udtalelse fra Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Köln*, tariferede denne vare under position 76.01 A, »ubearbejdet aluminium«, for hvilken der gælder en autonom toldsats på 10 %, medens den importerende virksomhed mente, at varen burde tariferes under position 76.01 B II, »skrot af aluminium«, der er fritaget for told.

Da det tyske toldvæsen nægtede at ændre afgørelsen, anlagde Firma Oehlschläger sag ved Finanzgericht Düsseldorf, som frifandt toldvæsenet ved dom af 3. september 1974. Det sagsøgende selskab appellerede herefter til Bundesfinanzhof, som har forelagt Domstolen følgende spørgsmål:

»1. Skal position 76.01 B i den fælles toldtarif fortolkes således, at den også omfatter en vare, der består af ituklippet aluminiumstråd af lysegråt, skinnende udseende, og som er fremstillet i såkaldte shredderanlæg ved at hugge brugte aluminiumskabler i småstykker under vidtgående fjernelse af isoleringsmaterialet?

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, henhører en sådan vare under position 76.01 A?«

Ved at afgrænse problemet på denne måde har Bundesfinanzhof efter min opfattelse givet en træffende beskrivelse af opbygningen af kapitel 76 (aluminium), hvor der sondres mellem tre forskellige slags produkter:

— for det første ubearbejdet metal samt affald og skrot af aluminium: position 76.01,

— for det andet halvfabrikata såsom tråd, stænger og profiler, plader og bånd: positionerne 76.02 til 76.05,

— og endelig færdigvarer og andre aluminiumsprodukter: positionerne 76.06 til 76.16.

I modsætning til Finanzgericht Düsseldorf anser Bundesfinanzhof det for ganske udelukket at tarifere den pågældende vare under en af positionerne 76.02 til 76.16.

Jeg mener ligesom Kommissionen, at denne opfattelse retlig set er korrekt, for så vidt som den udelukker enhver tarifering under kategorierne halvfabrikata eller færdigvarer af aluminium, herunder varer under position 76.16, »andre varer af aluminium«, der efter sammenhængen og selve affattelsen af kapitel 76 kun kan gælde for varer, som er *fremstillet* af aluminium, og hvor dette grundmateriale altså er blevet for- eller bearbejdet til et produkt, som ikke henhører under en anden position i den fælles toldtarif. Denne fortolkning støttes desuden af de forklarende

bemærkninger til position 76.16 i Toldsamarbejdsrådet-nomenklaturen, hvori det er præciseret, at tariferingen under denne position er betinget af, at det ubearbejdede aluminium er blevet underkastet en eller anden form for behandling eller forarbejdning.

Det egentlige — og eneste — spørgsmål, som Domstolen skal afgøre, er, om de pågældende varer, som er fremstillet af brugte aluminiumskabler, og som ubestrideligt kun kan betegnes som skrot, eftersom de ikke længere opfylder deres oprindelige formål, kan tariferes under position 76.01 B II, efter den proces de er blevet underkastet, eller om de på grund af denne proces skal ligestilles med »ubearbejdet aluminium«.

Det skal derfor først undersøges, hvorledes begrebet *skrot* er defineret i den fælles toldtarif. I almindelighed betegner dette begreb affald af metal, som praktisk talt er værdiløst, fordi det hidrører fra itugåede, brugte eller uanvendelige metalgenstande, der ikke længere kan anvendes med henblik på deres oprindelige formål. For så vidt som dette skrot stadig har nogen værdi, består denne kun i dets værdi som metal, forudsat dette kan »genindvindes« og dermed anvendes påny.

Det er i øvrigt denne mulighed for at genindvinde metallet, som er nævnt i bestemmelse nr. 6 i afsnit XV i toldtarif, hvori det hedder:

»Ved affald og skrot forstås i dette afsnit varer, der kun er tjenlige til genindvinding af metaller eller til fremstilling af kemiske produkter«.

Selv om denne bestemmelse udelukkende lægger vægt på varens anvendelse og tager hensyn til de objektive kendetegn, som allerede kan udledes af selve bestemmelsens ordlyd, må det dog erindres, i overensstemmelse med Domstolens praksis, at selv om den fælles toldtarif i visse tilfælde indeholder henvisninger til varers fremstillingsmetoder eller anvendelse, angiver den »af hensyn til retssikkerheden og kontrolmulighederne så vidt muligt kriterier for tariferingen, der er støttet på sådanne objektive kendetegn og egenskaber ved produkterne, som kan bedømmes ved toldbehandlingen« (dom af 16. 12. 1976, Industrimetall Luma, Sag 38/76, Sml. s. 2027).

Af denne grund mener jeg — ligesom Kommissionen — at skrottets anvendelse (»kun er tjenlige til genindvinding af metaller«) ikke kan være det eneste kriterium for definitionen af skrot eller affald.

Dette kriterium kan ikke stå alene men er blot retningsgivende. For at kunne tariferes under positionen vedrørende skrot og affald må varen også have visse objektive og ydre kendetegn som »skrot« eller »affald«.

Uden at det er nødvendigt at henvise til de forklarende bemærkninger til position 73.03 i Toldsamarbejdsrådet-nomenklaturen (uanvendelige, brugte og itugåede varer af jern og stål, ofte fladtrykte eller sammenpressede), må det derfor være klart, at brugte aluminiumskabler eller affald af sådanne kabler skal tariferes som skrot.

Derimod er det lige så klart, at den indførte vare, der allerede er blevet underkastet en kompliceret proces til genindvinding af aluminiumet og fjernelsen af andre materialer, såsom jern og isoleringsmateriale, ikke kan tariferes på samme måde, fordi det drejer sig om en ny vare, som er forskellig fra de brugte kabler, og som ikke længere har de objektive kendetegn, der karakteriserer »skrot«.

Varen kan derfor ikke længere tariferes under position 76.01 B II. Det første spørgsmål fra Bundesfinanzhof må følgelig besvares benægtende.

Skal varen herefter tariferes under position 76.01 A (ubearbejdet aluminium)?

Som jeg tidligere har nævnt betegner udtrykket »ubearbejdet aluminium«, efter systemet i kapitel 76 i den fælles

toldtarif, som er opbygget på samme måde som de andre kapitler i afsnit XV (uædle metaller og varer deraf), metallet som sådan i ubehandlet form, dvs. det basisråstof, på grundlag af hvilket de forarbejdede produkter tariferes under forskellige positioner og underpositioner.

Den fælles toldtarif definerer imidlertid ikke det ubearbejdede aluminiums fysiske og kemiske sammensætning.

Det må derfor henvises til den tekniske og videnskabelige terminologi, som sondrer mellem fire forskellige slags aluminium efter disses renhedsgrad:

— Al 99
— Al 99,6
— Al 99,8 og
— Al 99,9

Spørgsmålet er altså, om renhedsgraden hos de aluminiumskorn, som er fremstillet af brugte kabler ved hjælp af den proces, som jeg har beskrevet ovenfor, kan sammenlignes med renhedsgraden hos en af de ovenfor nævnte aluminiumskvaliteter.

Ifølge dommen fra Finanzgericht Düsseldorf modsvarer kornenes kemiske sammensætning »omtrent den mindst rene aluminiumskvalitet, Al 99 H«, dvs. smeltet aluminium med et aluminiumsindhold på 99 %, som er indvundet gennem en smelteelektrolyse på grundlag af bauxit.

Da der ikke findes andre holdepunkter i ordlyden af position 76.01 A, må der tages hensyn til reglen i bestemmelse nr. 2, litra b) i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende fortolkningen af nomenklaturen i den fælles toldtarif:

»Når et bestemt materiale nævnes i en positionstekst, henhører materialet under positionen såvel i ren tilstand som blandet med eller i forbindelse med andre materialer.«

Da aluminium udgør 99 % af den pågældende vare og dermed er den karaktergivende bestanddel i dennes sammensætning, kan varen efter den nævnte regel i mangel af andre særregler, kun tariferes som ubearbejdet aluminium under position 76.01 A.

Det er derfor uden betydning, at den importerede vare — således som det er gjort gældende af sagsøger i hovedsagen — skal underkastes yderligere proces, før den anvendes som genindvundet aluminium.

Desuden fremgår det af de forklarende bemærkninger til position 76.01 i Toldsamarbejdsrådet-nomenklaturen, at positionen for »ubearbejdet aluminium« også omfatter de »korn (»pellets«) af aluminium«, som den omstridte vare består af, hvilket jeg tidligere har nævnt. Dette gælder, uanset hvilken teknisk proces de brugte aluminiumskabler er blevet underkastet. Den nævnte angivelse betegner den kornede form, som varen har som følge af behandlingen gennem shredding og knusning, og det er ikke nødvendigt at tage hensyn til selve denne proces.

Endelig er den fortolkning også blevet bekræftet ved en tariferingsmeddelelse af 18. maj 1972 fra Nomenklaturudvalget for den fælles toldtarif.

Selv om denne tariferingsmeddelelse ikke gælder direkte for de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, eftersom den blev offentliggjort på et senere tidspunkt, indeholder den efter min opfattelse en korrekt fortolkning af position 76.01 A i den fælles toldtarif, idet udvalget selv fastslog, at der som følge af den forarbejdning, som det brugte aluminium er blevet underkastet, er opstået et nyt produkt, der kan sidestilles med ubearbejdet aluminium på grund af sin kornede form og sit anvendelsesformål.

Jeg mener derfor, at Domstolen bør besvare de forelagte spørgsmål således:

1. Position 76.01 B i den fælles toldtarif kan ikke fortolkes således, at den også omfatter en vare, der består af ituklippede aluminiumstråde af lysegråt, skinnende udseende, og som er fremstillet i såkaldte shredderanlæg ved at hugge brugte aluminiumskabler i småstykker under vidtgående fjernelse af isoleringsmaterialet.

2. En sådan vare må sidestilles med ubearbejdet aluminium på grund af sin kemiske sammensætning, sin kornede form og sit anvendelsesformål og skal tariferes under position 76.01 A.